

Въ петъкъ на свѣтлата недѣла,

отъ Юанна зачало 7.

Вз онока врѣмѣ, слѣзе Исусъ въ Капернадумъ той, и майка мѣ, и братѣ-та мѣ и ученицы-ти негови, и не сѣдаха тамъ много дни. И близъ бѣше пасха-та Иудейска, и възлѣзе Исусъ въ Иерусалимъ. И намѣри въ църква-та оныя, кои-то продаваха волове и овцѣ и глѣбы, и оныя штоо измѣнаваха пары, че сѣдаха. И като направи камшикъ отъ възрвы, испжди сички-ты изъ църква, овцѣ ты и волове-ты, а пары-ты на сарафи-ты разсыпа, и джски-ты имъ разхвърла. И на оныя, штоо продаваха глѣбы-ты рече: вдигнете тыа (работы) отъ тѣка, и неправете домъ-тъ на отца моего домъ търговски. И слыслиха ученицы-ти мѣ че е писано: жалость-та на домъ-тъ твой ще ма издаде: и отговориша Иудей-ти, и рѣкоха мѣ: какво знаменіе ни показвашь, като имашь власть да правишь тыа работы? отговори Исусъ, и рече имъ развалете тыа църква, и въ три дни ще а въздигна. А Иудей-ти рѣкоха, въ четиридесать и шесть години е направена тѣзи църква, и ты ли въ три дни ще а въздигнешь? Но той дѣмаше за църква-та на свое-то тѣло. Кога-то прочее възкрѣсна отъ мъртвы-ты, усѣтиха сѣ ученицы-ти мѣ, зацо имъ дѣмаше това: и повѣрваха писаніе-то и слово-то, штоо рече Исусъ.

Въ сѣбвота на свѣтла-та недѣла.

Отъ Юанна зачало 11.

Вз онока врѣмѣ, доде Исусъ и ученицы-ти мѣ въ Иудейска-та земля: и тамъ живѣаше съ тѣхъ и крышаваше. А Юаннъ крышаваше въ Бетанонъ близъ при Галимъ (градъ), зацо-то имаше тамъ много воды и дохождаха, та сѣ крышаваха: Зацо-то оце не бѣше тѣренъ Юаннъ въ тъмница-та. И стана прѣніе мѣждѣ ученицы-ты Юанновы и мѣждѣ Иудей-ты за очищеніе-то. И додоха при Юанна, и рѣкохамѣ: оучителю, Онзи, штоо бѣше заедно съ тебе отонадъ Иордана, за когото ты си свидѣтелствувалъ, ето той крышава, и сички ты отиватъ къмъ него. Отговори Юаннъ, и рече: не може человекъ да зема нищо, ако не мѣ е дадено отъ небе то. Бые сами свидѣтелствувате за мене, дѣто рѣкохъ: не съмь азъ Христосъ, но какъ съмь пратенъ прѣдъ него. Който има невѣста, женихъ е, а прѣатель-тъ жениховъ, който стои та го слыша радова сѣ много за гласъ-тъ жениховъ: тѣзи прочее радостъ моя сѣ испълни. Той трѣва да расте, а азъ да сѣ смалавамъ. Онзи, който иде отъ горѣ надъ сички-ты отъ горѣ е: а който е отъ земля-та, отъ земля та е, и отъ земля-та дѣма; а който иде отъ небе-то, надъ сичкиты е отъ горѣ. И онока, штоо е видѣлъ и чѣлъ, това свидѣтелства: и свидѣтелство-то негово никой не приима. Който приима негово-то свидѣтелство, вѣрва извѣстно, какъ е Богъ истиненъ.